

In de Hannah Arendt-lesing van 2008 maakte de gerenommeerde Britse historicus Bernard Wasserstein korte metten met de verdiensten van Hannah Arendt als historica. Hij liet zich met name kritisch uit over haar opvattingen over het lot van de Europese Joden in de Tweede Wereldoorlog.

In deze publicatie dienen de Vlaamse filosofen en Hannah Arendt-kenners Dirk De Schutter en Remi Peeters hem van repliek. Zij bewonderen Arendt als een intellectueel die zin en betekenis probeerde te geven aan Europa's meest gewelddadige decennia. Ook de Amerikaanse socioloog en Arendt-kenner Irving Louis Horowitz is het met Wassersteins kritiek oneens. Hij wijst op de kracht van Arendt die, zelf Joods en vluchteling uit nazi-Duitsland, een heldere kijk behield op wat de Europese Joden was overkomen.

Eén ding wordt uit deze felle controverse duidelijk: hoe men ook over haar verdiensten denkt, Hannah Arendt is en blijft een hoge boom in het filosofische en historische landschap van de twintigste eeuw. En hoge bomen vangen veel wind.

Deze publicatie verschijnt in de reeks Hannah Arendt-lesingen van het Soeterbeeck Programma. In deze reeks verscheen *De opdracht van de politiek. Hannah Arendt over totalitarisme en bureaucratie* (2007) en *Hannah Arendt Cahier 1* (2008).